

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 1T/70/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613010165
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5613010165.1

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Katarínou Podhorcovou dňa 27. júna 2013 v Liptovskom Mikuláši takto

rozhodol:

Podľa § 241 ods. 1 písm. c), § 215 ods. 1 písm. d/, § 9 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku súd
z a s t a v u j e

trestné stíhanie vedené proti obvinenému Q. K. O. W. E. Č. J. V. C. X., R.. XX. X. XXXX v Liptovskom Mikuláši, trvale bytom Q. H., N. XXX/XX, T.. Č.. D. Q. K., J. XXXX/XX, na ktorého podal prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš obžalobu č. k. 2Pv 158/2011-48 zo dňa 22. mája 2013, a trestné stíhanie je vedené na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 1T/70/2013, pre skutok, že

napriek tomu, že mu bolo rozsudkom Okresného súdu v Liptovskom Mikuláš č. 2T/127/2007 zo dňa 17. 12. 2007 uložené ústavné ochranné protialkoholické liečenie, ktoré mu bolo na základe uznesenia Okresného súdu Trnava 2Nt/23/2008 zo dňa 26. 6. 2008 zmenené na ochranné protialkoholické liečenie ambulantné, na základe nariadenia výkonu ambulantného ochranného liečenia 2T/127/2007 zo dňa 8. 9. 2008, síce toto liečenie dňa 7. 10. 2008 zahájil a pokračoval v ňom, od 9. 7. 2011 si svoju povinnosť nesplnil a bez vážneho dôvodu sa nedostavil do psychiatrickej ambulancie K.. U. D. v Liptovskom Hrádku, J. D. Matejovie č. 542, napriek tomu, že bol ešte dňa 25. 5. 2010 poučený o nutnosti pravidelného dochádzania do poradne aj bez predvolania, ktoré poučenie aj podpísal a následne mu boli zaslané doporučené predvolania s termínmi kontroly na dni 8. 10. 2010 a 18. 2. 2011, pričom zásielky sa vrátili s tým, že adresát je neznámy a Q. K. miesto iného pobytu K.. U. D. neoznámil,

lebo obvinený Q. K., R.. XX. X. XXXX, je osobou, proti ktorej sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozsudkom súdu v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 2T/18/2013 dňa 5. 2. 2013.

odôvodnenie:

Dňa 24. 5. 2013 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš na Lukáša Marečka obžalobu pre skutok, že

napriek tomu, že mu bolo rozsudkom Okresného súdu v Liptovskom Mikuláš č. 2T/127/2007 zo dňa 17. 12. 2007 uložené ústavné ochranné protialkoholické liečenie, ktoré mu bolo na základe uznesenia Okresného súdu Trnava 2Nt/23/2008 zo dňa 26. 6. 2008 zmenené na ochranné protialkoholické liečenie ambulantné, na základe nariadenia výkonu ambulantného ochranného liečenia 2T/127/2007 zo dňa 8. 9. 2008, síce toto liečenie dňa 7. 10. 2008 zahájil a pokračoval v ňom, od 9. 7. 2011 si svoju povinnosť nesplnil a bez vážneho dôvodu sa nedostavil do psychiatrickej ambulancie K.. U. D. v Liptovskom Hrádku, J. D. Matejovie č. 542, napriek tomu, že bol ešte dňa 25. 5. 2010 poučený o nutnosti pravidelného dochádzania do poradne aj bez predvolania, ktoré poučenie aj podpísal a následne mu boli zaslané doporučené predvolania s termínmi kontroly na dni 8. 10. 2010 a 18. 2. 2011, pričom zásielky sa vrátili s tým, že adresát je neznámy a Q. K. miesto iného pobytu K.. U. D. neoznámil.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/18/2013 mal súd preukázané, že dňa 5. 2. 2013 súd schválil dohodu o vine a treste uzavretú dňa 28. 1. 2013 medzi obvineným Q. K. a Okresnou prokuratúrou Liptovský Mikuláš, a obvineného uznal za vinného zo skutku, že

aj napriek tomu, že mu bolo rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš 2T/127/2007 zo dňa 17. 12. 2007 uložené ústavné ochranné protialkoholické liečenie, ktoré mu bolo na základe uznesenia Okresného súdu Trnava 2Nt/23/2008 zo dňa 26. 6. 2008 zmenené na ochranné protialkoholické liečenie ambulantné, na základe nariadenia výkonu ambulantného ochranného liečenia 2T/127/2007 zo dňa 8. 9. 2008, síce toto liečenie dňa 7. 10. 2008 zahájil a pokračoval v ňom až do 15. 5. 2009, odvtedy si však svoju povinnosť neplnil a bez vážneho dôvodu sa nedostavil do Psychiatrickej ambulancie K.. U. D. v Liptovskom Hrádku, J. D. Matejovie č. 542, pričom bol ústne dohodnutý s K.. U. D., že sa na kontrolu dostaví najneskôr v jeseni 2009,

kvalifikovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona.

Podľa § 241 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku obžalobu podanú na súde pre prečin a zločin s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou osem rokov preskúma samosudca a podľa jej obsahu a obsahu spisu trestné stíhanie zastaví, ak sú tu okolnosti uvedené v § 215 ods. 1.

Podľa § 215 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku, prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je trestné stíhanie neprípustné podľa § 9.

Podľa § 9 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať, ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak ide o osobu, proti ktorej sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozsudkom súdu alebo bolo právoplatne zastavené, podmienčne zastavené a obvinený sa osvedčil alebo sa skončilo schválením zmieru a zastavením trestného stíhanie, ak rozhodnutie nebolo v predpísanom konaní zrušené.

V ust. § 9 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku je vyjadrená zásada ne bis in idem (nie dva krát v tej istej veci), t. j. „spor sa nemá viesť dva krát v tej istej veci“, je všeobecne uznávanou zásadou trestného konania v demokraticky právnych štátoch. Právo nebyť opätovne trestne stíhaný za čin, za ktorý už raz bola tá istá osoba právoplatne odsúdená alebo oslobodená spod obžaloby, je základným ľudským právom. Uvedená zásada vyplýva nielen z čl. 50 ods. 5 Ústavy SR, ale aj z čl. 4 protokolu č. 7 k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a z čl. 14 ods. 7 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach. Vo všeobecnosti možno povedať, že zásada ne bis in idem bráni trestnému stíhaniu tej istej osoby pre rovnaký čin, o akom už bolo rozhodnuté.

V predchádzajúcom trestnom stíhaní vedenom proti Q. K. bol v konaní o dohode o vine a treste ustálený obsah skutkovej vety, podľa ktorej Q. K. si neplnil svoju povinnosť vyplývajúcu z rozhodnutia súdu, podrobovať sa režimu ochranného liečenia, a to počínajúc dňom 16. 5. 2009. Z obsahu skutkovej vety rozsudku, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, vyplýva, že odsúdený Q. K. si svoju povinnosť neplnil v celom ďalšom nasledujúcom období, zahŕňajúcom aj obdobie uvádzané v ostatnej obžalobe. Uznesenie o vznesení obvinenia v predchádzajúcej trestnej veci bolo vydané dňom 27. 4. 2010 a uznesenie bolo doručené Q. K. dňa 7. 5. 2010.

Podľa ust. § 122 ods. 13 Trestného poriadku, ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok.

Je zrejmé, že v konaní o dohode o vine a treste bolo vyhlásenie obvineného o vine, o i., premietnuté do slovného vyjadrenia, ktorého obsahom bolo, že po 15. 5. 2009 si Q. K. svoju povinnosť podrobovať sa režimu ochranného liečenia neplnil, bez toho, aby bolo konkretizované časové ohraničenie uvedeného skutku. Samotný fakt o vznesení obvinenia dňa 27. 4. 2010, bez toho, aby bol premietnutý ďalej v skutkovej vete, nemôže byť vyhodnotený v neprospech obvineného, a nemôže byť, v intenciách filozofie zásady ne bis in idem, dôvodom pre trestné stíhanie obvineného za neplnenie povinnosti v období, ktoré možno posudzovať ako súčasť časového rámca skutku, o ktorom už bolo rozhodnuté rozsudkom o uznaní viny a o treste sp. zn. 2T/18/2013 zo dňa 5. 2. 2013.

Vzhľadom k uvedenému súd trestné stíhanie vedené proti obvinenému Q. K. zastavil, lebo obvinený Q. K., R.. XX. X. XXXX, je osobou, proti ktorej sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozsudkom súdu v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 2T/18/2013 dňa 5. 2. 2013.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môžu prokurátor a obvinený podať sťažnosť do 3 dní odo dňa jeho oznámenia. Sťažnosť má odkladný účinok.